

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾ (herefter »charteret«) sammenholdt med dets artikel 38 samt artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽²⁾ fortolkes således, at hvis en retsinstant i en tvist vedrørende en forbruger-aftale, skal vurdere, om et vilkår er urimeligt, og en retsinstant i en anden medlemsstat beviseligt allerede har fastslået, at et lignende eller identisk kontraktvilkår under tilsvarende faktiske omstændigheder er urimeligt, har forbrugeren da krav på, at den retsinstant, for hvilken forbrugeren har indbragt sagen, ved vurderingen af, om det pågældende vilkår er urimeligt, tager hensyn til den afgørelse, der er truffet af en retsinstant i en anden medlemsstat?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, tilside-sætter den retsinstant, hvorved sagen er anlagt, charterets artikel 47 sammenholdt med dets artikel 38, hvis den ikke tager hensyn til afgørelsen fra en retsinstant i en anden medlemsstat af om et kontraktvilkår med lignende eller identisk indhold er urimeligt?

⁽¹⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Appel iværksat den 22. august 2012 af Fruit of the Loom, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 21. juni 2012 i sag T-514/10 — Fruit of the Loom, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fruit of the Loom, Inc. (ved barrister S. Malynicz og solicitor V. Marsland)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 21. juni 2012 i sag T-514/10 ophæves.

— Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale appellants omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har underkendt, at der i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, faktisk er tre faser i undersøgelsen. For det første skal særpræget ved varemærket, som det er registreret, undersøges. For det andet skal særpræget ved varemærket, som det er brugt, undersøges. For det tredje skal det undersøges, om varemærkets særpræg, som det er registreret, forandres. Hvis Retten havde anvendt denne fremgangsmåde korrekt på bevismaterialet, ville den have indset, at beviset for brugen opfyldte betingelserne i EF-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1, litra a).

Retten har indført en fejlagtig fortolkningsregel for EF-varemærker, hvorefter en ordbestanddel i et varemærke — hvis forbrugere i en medlemsstat ikke forstår den (enten fordi den er et uklart ord på et andet fællesskabssprog, eller fordi den ikke ligner et ord på deres eget sprog) — ikke desto mindre skal anses for at have det samme særpræg som en ordbestanddel, som forbrugere forstår, og som i sig selv har særpræg.

Retten har undladt at tage hensyn til eller analogt at anvende Domstolens praksis vedrørende brug i forbindelse med opnået fornødent særpræg i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 7, hvorefter et varemærke i overensstemmelse med sag C-353/03, Société des Produits Nestlé S.A. mod Mars UK Limited, Sml. I, s. 6135, kan få fornødent særpræg som følge af brugen af dette varemærke som en del af eller sammen med et registreret varemærke.

Retten har fordrejet de faktiske omstændigheder vedrørende appellants brug af ordet FRUIT ved dennes uformelle forbindelser til kunder. I modsætning til Rettens konstatering var denne brug ikke rent intern og den udgjorde en reel brug af varemærket.

Retten har fordrejet de faktiske omstændigheder vedrørende appellants brug af varemærket FRUIT på appellants netsted www.fruit.com. I modsætning til Rettens konstatering, havde denne brug til formål at reklamere for varer og den var reel.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Fermo (Italien) den 29. august 2012 — straffesag mod M

(Sag C-398/12)

(2012/C 355/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Fermo